

Kohti yhteistä tiedeviestintää: tutkimusohjelman vuorovaikutustiimin organisoituminen

Usean organisaation muodostamat tutkimuskonsortiot ja -ohjelmat tuottavat nykyisin merkittävän osan tieteellisestä tutkimuksesta. Tutkimuksen lisäksi niissä toteutetaan yhteistä tiedeviestintää ja yhteiskunnallista vuorovaikutusta. Suomessa strategisen tutkimuksen ohjelmat tarjoavat mahdollisuuden tarkastella, miten tutkimuskonsortiot tekevät yhteistyötä ohjelmason tavoitteiden saavuttamiseksi. Kansainvälisessä tiedeviestinnän tutkimuksessa kiinnostus on viime vuosina laajentunut yksittäisten viestijöiden taidoista kohti organisaatioita ja niiden viestinnällisiä käytäntöjä (mm. Schäfer & Fähnrich, 2020).

Tässä esityksessä tarkastelen tutkimusohjelman konsortioiden välistä viestinnällistä yhteistyötä sekä sitä, miten vuorovaikutustiimi konstituoituu ensimmäisen toimintavuotensa aikana. Aineistona ovat strategisen tutkimuksen ohjelman vuorovaikutustiimin ensimmäisen toimintavuoden aikana syntyneet Teams-keskustelut ja kokousmuistiot. Aineisto analysoidaan organisatorisen diskurssianalyysin sekä organisaatioiden viestinnällisen konstituution (CCO) (mm. Basque ym., 2022; Schoeneborn, 2019) näkökulmista.

Alustavat havainnot viittaavat siihen, että yhteisen tiedeviestinnän toteuttaminen edellyttää jatkuvaa hankerajat ylittävää vuorovaikutusta ja yhteisten käytäntöjen muodostamista. Konsortioiden edustajat neuvottelevat tavoitteista, toimintatavoista ja vastuista jatkuvasti ohjelman ensimmäisen toimintavuoden aikana. Vuorovaikutustiimi ei siis näyttäydy valmiina rakenteena, vaan sen toimintaa tuotetaan jatkuvasti viestinnässä. Jatkossa voidaan myös kysyä, millainen merkitys organisoitumisella ja yhteisillä viestintäkäytännöillä on tutkimusohjelmien yhteiskunnallisen vuorovaikutuksen toteuttamiselle.